

ljena od silnih utisov, od razkošja sreče, ki je nista bila vajena.

»Saj to sta vendar sužnja, ki mi jih je podaril turški sultan?« se je začudil knez.

»Res je, prav ona dva sta, toda ne več sužnja — moja draga prijatelja. Toda o tem pozneje, oče.«

Za princa, Tončka in Francko je že stala pripravljena srebrna kočija.

Ko so hoteli stopiti v kočijo, je sedela notri na mehkih blazinah, ponosno in samozavestno — opica Diki! Vsi trije so se od srca nasmejali zviti buči in jo seveda gostoljubno pridržali ob svoji strani.

Dolga procesija uklenjenih ujetnikov je stopala s pobešenimi glavami, z mrkimi, temnimi pogledi za

kneževskimi kočijami. Ob straneh so korakali vojaki.

Zmagoslaven spreved se je razvil iz pristanišča proti palači. Vse-povsodi so stali po ulicah ljudje in vzklikali princu v pozdrav.

Še tisti večer je priredil knez v svoji palači veliko, razkošno pojedino, na katero so bili povabljeni v prvi vrsti kapitan »Abduramana«, vsi častniki in mnogo drugih veljakov iz Valencije.

Vesela gostija je trajala pozno v noč. Takoj naslednji dan pa je knez zapovedal, naj se vse pripravi za odhod v Toledo.

In ko je napočila zora tretjega dne, se je kneževska karavana odpravila na daljno pot ...

(Konec prihodnjic.)

Manica Komanova

Dober gospodar

Živela sta dva brata. Prvi je bil kmet in je imel tri sinčke. Drugi je bil pa premožen trgovec, ki je trgoval v velikem mestu. Ta je bil brez otrok.

In trgovec je nekoč obiskal brata kmeta z namenom, da preizkusi njegove sinove, zakaj enega izmed njih je namenil izobraziti za trgovca in mu izročiti vse svoje imetje.

Ko so se nekega dne igrali dečki na dvorišču, je pristopil stric in vrigel med nje svetel denar. Dva dečka sta skočila na denar kakor volkova, se pulila zanj in se končno začela celo pretepati. Tretji pa je stal ob strani in mirno gledal vso to borbo.

»Ali tebi ni nič za denar,« je rekel stric tretjemu, »da se nič ne potru-diš zanj?«

»O, pa še veliko mi je,« je odvrnil ogovorjeni. »Toda — kaj hočem! Razkosati se novček ne da. Ako si ga priborim, me bosta brata sovražila, če pa pograbi novček eden izmed teh dveh, mi pa itak ne ostane drugo ko bunke. Rajši pojdem k sosedom na dnino, pri njih si bom na lep način prislužil še več, kakor je vreden ta novček!«

»Prav misliš, dečko,« ga je pohvalil stric. »Ti boš dober gospodar, ki boš premoženje ne le obdržal, nego ga skušal tudi na pošten način pomnožiti!«

In bogati stric je vzel tega dečka k sebi, ga izučil v vseh trgovskih poslih in mu kasneje izročil vse premoženje.